

Viikate, N

He eivt sarviaan seinille maala
Ei heit rujouttaan saa halaamaan
Eivtk vesill vilkkailla naaraa
kun eivt ujouttaan peittoon saa
tai piiloon vahvaa ihmisvihaa

Ymprilln ilmanala misantrooppinen
luottamusta valavat vain kuolleen tilan kylmt hirret
Ei haittaa oikean- vai vrnoppinen
kirjoistaan laulavat vain iankaikkisuuden virret

Nm herrasmiehet toisiansa
eivt sied edes unissansa
Saa aatos jaloin sek mieli Immin
kulkea taivasta kohti keskenn

Huudot vhiin jvt kuten kuiskauksetkin
sovulla ei sijaa saada lehtereilt tmn kerhon
Kolkko katse salpaa keskustelun uksetkin
esiripun sijaan sulkeutuvat paksuun savuverhoon

Nm herrasmiehet toisiansa
eivt sied edes unissansa
Saa aatos jaloin sek mieli Immin
kulkea taivasta kohti keskenn

Kaatavat maljan, kaatavat maljan itselleen
Kantavat taljan, nyljetyn taljan eteiseen
Vaik' olis arvokaskin tilaisuus
kaikesta kuultaa ihmisvihaisuus
kaikesta kuultaa, kyynist kultaa huokuu ikuisuus

Nm herrasmiehet toisiansa
eivt sied edes unissansa
Saa aatos jaloin sek mieli Immin
kulkea taivasta kohti keskenn